

PROSLAVA V TACNU 18/6-2014

Spoštovane veteranke in veterani, aktivni in upokojeni delavci policije in MNZ, spoštovani gostje ter vsi prisotni.

Letos mineva 23 let od tistih usodnih dni, ko se je slovenska milica in TO ob podpori prebivalcev Slovenije uprla agresiji JA na mlado komajda rojeno in mednarodno še nepriznano državo Slovenijo. To je bil čas, ko se je slovenska milica in ONZ v celoti pokončno, kot en mož postavila v bran slovenskega naroda in slovenske države. To je bil čas, ko se je vloga slovenske milice in ONZ v celoti nadgradila in dobila tudi navzven do širše domače in mednarodne javnosti popolnoma prepoznaven vsebinski pomen. Ta njena vloga je bila pomembna že veliko pred agresijo in sega v čas prvih demokratičnih procesov v Sloveniji. Zaključek teh procesov se je udejanil z razglasitvijo neodvisnosti 25. junija 1991 in v spomin na ta dan praznujemo **Dan državnosti**. Dogodki, ki so sledili, vključno z agresijo JA in osamosvojitveno vojno pa predstavljajo vrh aktivnosti, ki jih je Milica v tistem času izvajala za zaščito teh procesov in obrambo naše države. Agresiji JA je sledil oborožen odpor in spopad, ki je prinesel tudi prve žrtve. Tako v Ljubljani na Aškerčevi cesti, kot tudi drugod po Sloveniji. Eden hujših spopadov se je odvijal 27. junija na mejnem prehodu Holmec. V spomin na ta spopad in naše žrtve 27. junija praznujemo **Dan slovenske policije**. Ta dan je postal naš praznik na predlog samih policistov in dobil je široko podporo med pripadniki policije. Veterani si želimo, da bi ga tako kot mi, spoštovali tudi sedanji mladi policisti, ki nadaljujete naše delo.

Danes se ne želim spuščati v podrobnosti osamosvojitvenih aktivnosti. Želim pa vam obuditi spomin na tiste dni, na čas, ko je bila milica cenjena in spoštovana, na čas, ko so bili njeni pripadniki dobrodošli kjerkoli so se pojavili, na čas, ki je med nami, udeleženci tistih dogodkov znan kot čas, ko je bilo lepo biti slovenski miličnik.

To nam je takrat pomenilo več kot plačilo, več kot vsako odlikovanje, to je bilo največ, kar si lahko kot policist dobil od ljudi. Njihov vzpodbuden pogled, prešeren nasmeh in hvaležnost v očeh.

Ker vedo da si tu zaradi njih, zaradi njihove varnosti in da se lahko vedno zanesejo nate. Slovenska policija je to svojo vlogo leta 1991 in že pred tem odigrala častno in profesionalno in ta njena vloga bo ostala za vedno zapisana na častnem mestu v analih slovenske policije.

Današnje generacije policistov teh nevarnih a tudi čudovitih časov niso doživele. V tem vsebinskem človeškem smislu so bile vsekakor za marsikaj prikrajšane. Zato pa je na nas veteranih naloga, da čuvamo ta zgodovinski spomin, ga ohranjamo in prenašamo na mlajše generacije. Že večkrat sem ob različnih priložnostih poudaril, da je treba biti ponosen na vse kar je slovenska policija storila za to, da danes živimo v svobodni, neodvisni in demokratični državi. Ta ponos je zaslužen in upravičen. Zaslužili smo si ga tudi s krvjo in žrtvami v svojih vrstah in ne vem zakaj bi se morali česarkoli sramovati. Če te vloge ne bomo odigrali mi, ki smo bili udeleženci teh dogodkov, tega ne moremo pričakovati niti od drugih. Seveda pa ima svojo vlogo pri tem tudi MNZ in Policija kot institucija, ki nikakor ne sme pozabiti na svojo zgodovinsko vlogo v času nastajanja slovenske države. Gre namreč za njeno zgodovino, zgodovino policije kot institucije in ne za zgodovino veteranskega društva. Veteransko društvo je bilo ustanovljeno kasneje kot posledica aktivnosti, ki so jih izvajali pripadniki policije.

Vendar pa spoštovani, leta prinesejo svoje in marsikdaj se lepi nameni izjalovijo. Danes je postalo očitno, da je bilo vodenje države premalo učinkovito, da smo v razvoju zaostali, da je prišlo do ropanja družbenega premoženja, divjih privatizacij, tajkunskih zgodb in prišla je kriza. Kriza, ki jo najbolj občutijo navadni ljudje. Tudi med nami veterani se vedno pogosteje postavlja vprašanje: **Ali smo se za to leta 1991 borili?** Seveda ne. Borili smo se za boljšo neodvisno in demokratično državo. Borili smo se za več svobode in demokracije, za to da bomo imeli javno in brezplačno šolstvo in zdravstvo, da bo vsakdo lahko v popolnosti neovirano uveljavil svoje sposobnosti in da bo za svoje delo pošteno plačan. Vsekakor pa nihče od nas ni niti v sanjah pomislil na to, da tudi policisti kdaj za svoje delo ne bodo prejeli zasluženega plačila in da se bodo za doseg svojih pravic primorani zatekati k skrajnim ukrepom.

Tudi zato smo se danes tukaj v Tacnu zbrali veterani, aktivni delavci Policije, ter upokojenci. Da učvrstimo medsebojne vezi, navežemo nova poznanstva in izrazimo pripadnost vrednotam, za katere smo si prizadevali in se borili pred desetletji.

Res je, kar nam mnogi očitajo. Veterani se borimo za svoje pravice. Še zlasti v zadnjih letih, ko nam jih je država skoraj v celoti odvzela.

Policisti pa morate vedeti, da se bomo veterani borili tudi za vaše pravice in vas bomo vedno podpirali v vaših pravičnih zahtevah, tako kot da bi bili tudi mi sami še vedno aktivni.

Za to pa je potrebno učvrstiti medsebojne vezi.

Zato veterani upamo, da se bomo z aktivnimi in upokojenimi delavci MNZ in Policije na tak način dobivali in družili tudi v prihodnje.

Vsem prisotnim čestitam ob dnevu slovenske policije in dnevu državnosti in vam želim prijetno druženje in vesel ter sproščen poletni dan.

Hvala lepa.